

С Т А Н О В И Щ Е

от проф. д-р Веселин ВУЧКОВ –
преподавател в Нов български университет,
относно материалите, представени за участие в конкурс
за заемане на академичната длъжност “доцент“
по професионално направление 3.6. Право,
(Наказателно право)

в конкурса за доцент, обявен в „Държавен вестник“, бр. 24
от 17. 03. 2023 год.

като участник в Научно жури, определено със Заповед № РД-38-182 от
21.04.2023 г.

на Ректор на СУ „Св. Кл. Охридски“ проф. дфн Анастас Герджиков

1. Общо описание на представените материали

Кандидатът д-р Ива Димитрова Пушкарова е представила за участие в конкурса следната научна продукция: 1 монография, 3 студии, 6 статии, както и 13 цитирания. Представената продукция е равностойна на 425 наукометрични точки и удовлетворява предвидените минимални изисквания за заемане на длъжността.

Представената монография – „Помилването по българското наказателно право и в практиката на държавния глава“ – е издадена от реномираното издателство „СИЕЛА“ през 2020 г.

2. Отражение на научните публикации на кандидата в литературата (известни цитирания)

Научните публикации на кандидата д-р Ива Пушкарова са цитирани в правната научна книжнина с необходимата интензивност: цитиранията са тринадесет на брой, обхващат разнообразна продукция от авторката, ползвани са от утвърдени имена в науката и в разнообразни публикационни форуми (монографии, доклади, статии). Налице са цитирания в научни издания, реферирани и индексирани в световноизвестни бази от данни с научна информация, както и в монографии, преминали през научно рецензиране.

3. Приноси

Ще открия следните по-важни *приноси*, съдържащи се в научната продукция на кандидата д-р Ива Пушкарова:

Най-напред – доминиращ принос откривам в монографичния труд „Помилването по българското наказателно право и в практиката на държавния глава“ (книгата е издадена от изд. СИЕЛА през 2020 год.).

Анализът, посветен на института на помилването, е разположен в *исторически контекст*, а хронологичният период обхваща Третата българска държава. Представени са норми на Търновската конституция, правомощия на Княза и др.; направено е разграничение между помилване и амнистия съобразно условията на тогавашния правопорядък. А цялостното изложение е представено в контекста и на други наказателни закони от този период: Наказателния закон от 1896 г., Закона за углавното съдопроизводство от 1897 г., Закона за съдене на министрите от 1880 г. Авторът представя и норми на конституциите от 1947 г., 1971 г. и 1991 г., а всичко е коментирано и през призмата на променящите се наказателни закони – Наказателен кодекс, Наказателно-процесуален кодекс (някои от тях – нови). Напълно възприемам и споделям формулираната от автора *периодизация в развитието на института на помилването* – три големи периода, като вторият и третият са разделени от преходен, в който се проявяват елементи от всеки един от трите големи периода (монархически период, тоталитарен период, демократичен период). С прецизност и добросъвестност авторът представя съответните аргументи, за да докаже тази периодизация, като се ползват и известни условности (което е неизбежно с оглед коментираната материя). Останалата част на монографичното изследване анализира *всички наказателно-правни характеристики на помилването*, с необходимите дълбочина, обхват, прецизност: единна методика за разпознаване на изключителността на помилването, класификация на видовете помилване, разграничаване на двата вида помилване, специален стандарт на помилване на осъдени на доживотен затвор без замяна на основата на признаци на поправка, изолационни наказания (по отношение на които помилването намира най-широко приложение), модел на корекционен (поправителен) процес за целите на помилването и др. Формулираните предложения *de lege ferenda* са внимателно преценени, съобразени са с практиката (както национална, така и наднационална). Монографията притежава несъмнена практическа полезност. Стилът е добре подбран, изложението е ясно и разбираемо.

Отделно от това – представената за оценка и рецензиране останала научна продукция на автора също съдържа приноси моменти. Специално ще открия обстоятелството, че отделните публикации на д-р Ива Пушкарлова имат *разнообразен тематичен обхват* – отвличането в съвкупност с други престъпления, трафикът на хора, морското пиратство като международно престъпление, помилването в светското и Божието право, както и в римскоправната традиция, схемите на финансова и стопанска престъпност в Европа (българска съдебна практика). Всичко

това демонстрира, че кандидатът е изградил разнопосочен научен интерес и притежава научно любопитство, което го провокира към интердисциплинарни изследвания (например една от студиите е посветена на криминологичната характеристика на серийната престъпност в България).

4. Оценка на личния принос на кандидата

Представената за оценка научна продукция е несъмнена лична заслуга на автора и отразява неговия личен принос.

5. Лични впечатления

Личните ми впечатления от кандидата за академичната длъжност „доцент“ Ива Пушкарлова са отлични. Познавам я от дълго време, участвал съм в съвместни проекти с нея, реализирани по линия на неправителствени организации. Изявите ѝ като учител пред магистратската общност, пред студентите, пред по-широк кръг от целеви групи винаги са предизвиквали интерес и са провокирали дискусии.

6. Заключение

Имайки предвид гореизложеното, изразявам категорично *положително заключение* за избор на д-р Ива Димитрова Пушкарлова за „доцент“ по професионално направление 3.6. Право, специалност „Наказателно право“.

май 2023 г.

Член на журито:

(проф. д-р В. Вучков)